

W.O.

5377

K W E S T I O N A R I U S Z

IXS b. jenca - internowanego - więźnia - "lagernika" - zesłanka w Z.S.R.R. 5377

1. DANE OSOBISTE /Imię, nazwisko, stopień, wiek, zawód i stan cywilny.

Benjamin Rojman, podporucznik, lat 37, handlowiec, żonaty.

2. DATY I OKOLICZNOŚCI Z RESZTOWNIĄ.

Białystok, sierpień 1940 r.

3. NAWIĄZAWA OBOZU /Więzienia - miejsca przymusowych robót/

16. Lag-punkt, Ust-Wim, Komi A.S.S.R.

Warunki klimatyczne: Zima - do 57 stopni mrozu, latem olbrzymie ilości komarów.

4. OPIS OBOZU WIĘZIENIA itp./teren, budynki, warunki mieszkaniowe, higiena/

Teren zalesiony, przeważnie sosna i jodła. Latem olbrzymie bagna i moczary.

Rzeka Wisłana wpadająca do Wimy. Baraki, dachy i ściany kryte brezentem, mieściło się przeciętnie po 100 osób, na pryczach drewnianych gesto obok siebie. Przeważnie wszyscy spali w ubrankach, góry sienników do podłożenia ani koców do przykrycia się nikt nie otrzymał. Higiena na najniższym stopniu.

5. SKŁAD JENCIÓW, WIĘZNIÓW, ZEGŁANÓW /Narodowość, kategoria przestępstwa, poziom umysłowy i moralny, wzajemne stosunki i t.d./

Reprezentowane były wszystkie narody zamieszkujące Rosję, począwszy od Korejków, Uzbecków do Ukraińców, Białorusinów i różnych Rosjan.

Przestępcy byli polityczni, przeważnie z roku 1937 i karni tzw. "zuliki".

Poziom umysłowy u "zulików" był niski, u "politycznych" wyższy, wszyscy w oczekiwaniu zmiany nastroju, lepszych czasów. Wybuch wojny z Niemcami utrzymuje ich mocniej w tym przekonaniu. Stosunki wzajemne z nimi możliwe.

6. ŻYCIE W GRODZIE WIĘZIENIUM; i t.p./przebieg przeciętnego dnia, warunki pracy, normy wynagrodzenia, wyżywienie, ubranie, życie koleżeńskie i kulturalne i t.d./.... Pobudka/padniem/, o godz. 4 rano. Sniadanie -upa/rzadka kura/. Chleb, zaleśnie od wyrobienej normy od 300 gr. do 900 gr. Wyjście do pracy /razwod/ o godz. 6 rano. Drogą do miejsca pracy w lesie od 5 do 12 kilometrów.

Początkowo pracowalem przy wyciebie lasu spuszczając drzewa /lesorub/. Nie wiem z jakich względów komisarze nie zezwalały na grupową pracę, tylko pojedynczo/lużkiem i tąporom/. Praca ta była b. ciężka to, też nikt z nas prześmiewał - wie normy nie-mobil. Czepiałe się to na naszym karniemiu. Koniec pracy o godz. 6 ej. Lecznie z marszem. Dzień pracy wynosił 14 - 15 godz.

Obiad o godz. 8 - 9 wieczor,upa i kasza/przeważnie owies/. Ponieważ normy pracy były wysokie, a możliwości było je wykonać, żadnego wynagrodzenia pieniężnego nie otrzymywałem. Odzież jaka otrzymałem, buszlak i spodnie

2
były zlepkiem szmat, i waty. Buty gumowe krótkie podarte, w których wieczno był śnieg, nie też dzinego ze przy 40 stopni mrozie przeciętnie wszyscy mieli odmrożone nogi, a wielkiej ilości amputowano odmrożone kończyny. Zycia kulturalnego żadnego, za wyjątkiem podniej świetlicy ręcej, ciemnicy /krasnyj ugalki/, do której nikto z nas nie chodził, gdyż poza kilkoma broszurami wychwalajacymi obecny ustroj, nie było nic.

5377

7. STOSUNEK WŁ. DZ. NKWD DO POLAKÓW /Sposób badania, tortury, kary, propaganda komunistyczna, informacja o Rosji i t.d.

Badania były okresowe przeważnie za niuwypelnienie normy, określane. Jako sabotaż, odczytywano nam zwykle przytem szereg nazwisk rozstrzelanych w innych 'lagerach' za uporczywe niewykonywanie normy i 'proby' ucieczki. U nas przeważnie umieszczano w karcerze/izolator/rodzinie wiezienia bez okien i ogrzewania w okresie największych mrozów, o przyjmowano 200 gr. chleba i raz zupe dziennie.

8. POMOC LEKARSKA, SZPITAL, SMERTELОСЬ /Wymienić nazwiska zmarłych/

Chorych wewnętrznie kwalifikowano dopiero od 39 stopni gorączki, z niższą gorączką posyłano na roboty. Odmrożonych leczono gdy już kończyny gnily i bardzo często należało już amputować. Je. 80% ludzi miało odmrożenia. Poważna plaga była krewna dyzenterja/panos/, która poprzestu dziesiętkowała ludzi, następnie zamartwiczenia na śmierć, wypadki zabicia przez padające drzewa, z nastaniem lata malaria jak również z powodu wycienienia. Pomoc lekarska w małym zakresie, szpitala w naszym lag-punkcie nie była. Ogólnie określając smiertelność w tym lagrze ~~zmarłych~~ na 20%.

9. GDY I JAKI BYŁA ŁĄCZNOŚĆ Z KRAJEM I RODZINĄ.

Z a d n i a .

10. KIEDY ZOSTAŁ ZWOLNIONY I W JAKI SPOSÓB DOSTAŁ SIĘ DO RMII.

Zwolniony zostałem 28 sierpnia 1941 r. Pojechałem do Ośrodka tworzącej się Armii Polskiej w Buguluku, na dworcu w Orenburgu zostałem przez nasze władze skierowany do Taszkientu. Tu oczekiwalem przyjazdu naszych władz wojskowych. W lutym 1942 r. przyjęty zostałem przez komisję urzędującą w Namanganie do wojska i skierowany do 9. ejDyw. w Margelanie.

M.D., dni... 6.III.43

B.Rohmee
/podpis/